

Ο σπίνος

1

1. Σε φουν - τω - μέ - - νο   πεύ - - κου κλω - νά - - ρι
 2. Σπί - νε μ'α - ρέ - - σει   το ψάλ - σι - - μό σου,
 3. Μά - θε παι - δά - - κι   δι - - δά - σκα - λός μου

μουσική και στίχοι αγνώστου

5

κά - - θε - ται   σπί - - νος   και   κε - λαη - - δει,
 ό - - λα τα   λέ - - γεις,   ό - - - λα κα - - λά,
 που μου μα - θαί - - νει   τη   μου - σι - - κή

1. Σε φουντωμένο δένδρου κλωνάρι
 κάθετα σπίνος και κελαηδεί,
 [τόσην ακούει τέχνη και χάρη
 και πλησιάζει ένα παιδί]. X2

2. Σπίνε μ'αρέσει το ψάλσιμό σου,
 όλα τα λέγεις, όλα καλά,
 [μα ποίος είναι διδάσκαλός σου
 που σου μαθαίνει ΔΙ ΓΑ ΒΟΥ ΠΑ]; X2

9

τό - - σην α - κού - - ει   τέ - - χνη και   χά - - ρη
 μα ποί - ος   εί - - ναι   δι - - δα - σκα - λός σου
 εί - - ναι ο Πλά - στης   ό - - λου του   κό - - σμου,

3. Μάθε παιδάκι, διδάσκαλός μου
 που μου μαθαίνει τη μουσική
 [είναι ο Πλάστης όλου του κόσμου,
 η εύνοιά Του η πατρική]. X2

13

πού πλη - σι - - - ά - - ζει   έ - - να παι - - - δι,   τό - - σην α - κού - - ει
 που σου μα - - θαι - - νει   ΔΙ ΓΑ ΒΟΥ ΠΑ,   μα ποί - ος   εί - - ναι
 η εύ - νοι - - - ά Του   η πα - τρι - - - κή,   εί - - ναι ο Πλά - στης

19

τέ - - χνη και   χά - - ρη   πού πλη - σι - - - ά - - ζει   έ - - να παι - - - δι,
 δι - - δα - σκα - λός σου   που σε μα - - θαι - - νει   ΔΙ ΓΑ ΒΟΥ ΠΑ.
 ό - - λου του   κό - - σμου,   η εύ - νοι - - - ά Του   η πα - τρι - - - κή.